

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
26 aprilie st. v.
8 maiu st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 17.

ANUL XXVIII.
1892.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.
Pe $\frac{1}{4}$ de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Unde ni sînt visătorii?...

Nu știi: e melancolia secolului care móre
Umbra care ne inncă la un asfințit de sóre ;
Séu decepția, durerea luptelor de mai nainte,
Doliul ce se exală de pe-atâtea mari morminte,
Rěspândindu-se 'n vieță, ca o tristă moștenire,
Umple sufletele nóstre de 'ntunerice și máhnire,
Și imprășcie în lume o misterioasă jale,
Par c'ar sta să bată óra stîngerii universale.

Căci me 'ntreb, ce sînt aceste vaete nemăngăiate,
Ce-i acest popor de spectri cu priviri intunecate, —
Chipuri palide de tineri osteniți pe nemuncite,
Triști poeți ce plâng și cîntă suferinți inchipuite,
Inimi lașe, abătute, făr' a fi luptat vr'odată,
Și străine de-o simțire mai înaltă, mai curată!
Ce sînt brațele acestea slabe și tremurătoare?
Ce-s acești copii de cěră — fructe istovite 'n flóre?...

Și în bocetul atător suflete descurajate,
Când, bolnavi, suspină barđii pe-a lor lire discordate,
Și când toți, în cor funebru, înșirați la pragul musii,
Iși ard mîntea ca să spună c'au pierdut ori-ce ilusii,
Blăstemând deșertul lumii ș-al vieții, în neșcire,
Când își scaldă toți în lacrimi visul lor de nemurire, —
Tu, artist, stăpănitorul unei limbi așa divine,
Ce-ai puté să ne descoperi, ca un făcător de bine,
Orizonturi largi, ș-atâtea frumuseți necunoscute,
Te mai simți atras s'aluneci pe aceleași căi bătute,
Să-ți adormi și tu talentul cu-al disgustului narcotic,
Ca în propria ta zonă să te-arăți străin, exotic?...

Cum, când ești așa de tiner, e o glorie a spune,
C'ai îmbetrănit și sila de vieță te repune,
Că nimic pe lumea asta să te mișce nu mai pôte,
Că te-ai sbuciumat zadarnic și te-ai săturat de tóte?

Știi tu încă ce-i vieță? ș-ai avut tu când pėtrunde,
Nu problemele ei vaste, incălcite și profunde,
Dar un tremurat de suflet, licărirea ta de-o clipă,
Când atâtea-ți schimbă vremea c'o bătăe de aripă
În vertiginosul haos de privești, ce te 'nșelă,
Sub imensa și eterna armonie generală?...

Ești de-abia în pragul lumii. Ți-i așa de ager gîndul,
Căte n'ar ști el să prindă în vieță aruncându-!-

Căte frumuseți ascunse vi s'arată numai voe,
Feriți poeți: — natura, lumea pururea e nouă!
Pe sub ochii tei tablouri lunecă strălucitoare,
Glasuri, și colori, și forme tu le lași să se stecóre,
Legănând a tale gînduri adormite, ca pe-o apă,
Când atâtea adevăruri necrostite încă-ți scapă.

Știi. Am fost și eu ca tine amăgit să cred că 'n artă
Pot să trec la nemurire cu revolta mea deșertă ;
Și cu lacrimi stórse 'n silă — nu mi-aș mai aduce-aminte —
Am bocit și eu... nimicuri, ce-mi păreau pe-atuncia sînte!..

Dar, când m'am uitat în giuru-mi ș-am vėđut că e o bolă,
Și că toți începătorii, de abia scăpați din școlă,
Ofiliți în flórea vėrstei de-un disgust molipsitor,
Iși zădărnicesc puterea, focul tinereții lor,
Ca să legene 'n silabe, pe tiparele găsite,
Desperări de poruncelă și dureri inchipuite,
Dând am înțeles c'acésta e o modă, care sórbe
Seva tinereții nóstre, am đis gîndurilor órbe,
Ce-și rotiau peste morminte sborul lor de lilieci,
Să s'abată, lăsând morții în odihna lor de veci,
Și din florile vieții să alegă și s'adune
În neperitorul fagur adevěr și 'nțelepciune!

Căte nu-s de scris pe lume! Căte drame mișcătóre
Nu se pierd nepovestite în năprasnica văltóre
A torentelor vieții! Câți eroi, lipsiți de slavă,
Nu dispar în lupta asta nesfěrșită și grozavă!
Și, sub vijelia sórtei, căte inimi asuprite,
Căți martiri, pe cari vremea și uitarea îi inghite!

Și când lumea asta tótă e o vecinică mișcare,
Unde cea mai mică forță implineșce o chiámare,
Și când veđi pe-ai tei cum sufer, cum se sbuciumă și luptă
În campania acésta mare și neintreruptă,
Tu, departe de primejdii, razna, ca un desertor,
Să arunci celor ce-așteptă dela tine-un ajutor,
Jalea și descurajarea cîntecului teu amar,
Și să-ți cheltuești puterea celui mai de sēmă dar,
Ca să-i faci mai rei pe ómeni, și mai sceptici și mai triști?
Asta vi-i chiámarea stăntă de profeți și de artiști?...

Unde ni-s entusiaștii, visătorii, trubadurii,
Să ne cante rostul lumii și splendorile naturii?

Unde ni-s sēmănătorii generoselor cuvinte,
Magii ocrotiți de stele, mergătorii înainte,
Sub credințele sfărmate și sub praviliile șterse,
Ingropând vechia durere, cu-al lor cântec să reverse
Peste inimile noastre mângăere și iubire,—
Și cuvântul lor profetic, inspirata lor privire,
Valurile de 'ntunerice despiciându-le in doue,
Splendidă 'naintea noastră să ne-arate-o lume nouă!

A. VLAHUȚĂ.

N i a g a r a.*

Cu ocasiunea mergerei mele in America, pentru a lua parte la cea de a 5-a intrunire a congresului geologic internațional, ținut in august anul trecut in capitala Statelor Unite, la Washington, am avut rara ocasiune de a vedé, și într'un mod cum cu anevoe se va mai puté întemplá alt-cuiva, a vedé ȃic, o insemnatá parte din intinsul teritor al mării republice.

Ca să descriu cele ce am vędut in cele mai bine de 10,000 de kilometre ce am parcurs in America, dela ȃermurile Atlantic până aproape de ȃermurile Pacificului, pe creșcetul și in inima Munților Stáncoși, mi-ar trebui ani și volume cari să cuprindá tóte minunile naturale și omenesçi ale acestor regiuni; me márginesc, pentru moment, rezervându-mi mai târđiu să revin asupra altor subiecte, să ve vorbesc ȃespre máreșul fenomen, despre atât de faimósa cataractá a Niagarei.

Mai inainte inse permiteți-mi să ve spun, că geologii americani, organizatori ai congresului, au avut fericita idee ca, pe lângá importanțele chestiuni științifice ce aveau să se trateze in sinul congresului, cari mai tóte au fost relative la geologia Americii, cum erá și natural, căci pentru noi europenii formațiunile geologice americane, de și cunoscute din cărți, erau puțin, ȃecá nu mai de loc cunoscute de *visu*, au avut ȃic fericita idee, de a organizá, după terminarea congresului, o lungá excursiune geologicá, excursiune fácutá cu un tren special al insemnatei companii Pílanan, tren care ne-a servit, in tot acest timp, și de locuința și de loc de discuțiuni științifice și care se opriá ori unde erá ceva de studiat; in mijlocul câmpilor ca și in strimtorile munților, și unde geologii locali ne dau lámuririle necesare. Excursiunea ácéta a ȃinut 25 de ȃile și a imbráșșat un circuit de 10,000 de kilometre și in care geologii americani au ȃinut să arate colegilor lor europeni și țera și minunile și avuțiile lor geologice.

Și in adevér, dela Washington până la punctul cel mai despre apus, până unde am ajuns, la Butte-City, pe al 113.º de latitudine occidentalá dela meridianul Greenwich, in Munții Stáncoși, am avut ocasiunea să percurgem: munții cu pádurile nesfêrșite, cu puternicile depozite de carbuni de pámânt ce se vedeau la suprafața și cu nesecatele isvóre de petrol ale Apalașilor, in Pensilvania și Virginia; câmpurile fertile ale Indianei, Ilinoi și Minesoti; bărăganele nesfêrșite ale Jovei, Dakotei și Kansas, cu liveđile lor in florite, isvor nesecat miliónelor de vite ce nutresc și cu a căror carne prospétá și sáratá, orașul Fenix, industriala Chicago inundézá lumea intrégá; regiunile sterpe și denudate ale Utei și Coloradei; mi-

nunea minunilor, Parcul național Yellowstone in care, de sigur cei vechi, ȃecá l'ar fi cunoscut, nu in craterul Etniei, ci in platorile lui Yellowstone, ar fi pus gura infernului, și in fine avuțiile miniere dela Butte-City, Bleu Bird și dela Laidville, in Munții Stáncoși.

Americanii, trebuie s'o márturisesc acf cu plăcere, și ácéta o ȃic nu numai despre geologi, dar in general, despre toți Americanii: ómeni de știință, industriași și mari proprietari, au fácut congresului pretutindenii o primire din cele mai cordiale. Orașele Washington, Cicago, St. Paul, Mineapolis, Salt-Lake-City, Denver și altele, au rivalisat in silințele lor de a-și manifestá simpatiile pentru membrii congresului. Ei au ințeles tóta importanța acestei visite științifice; pentru prima órá, in adevér, dela descoperirea Americii, o societate așá de numerosá de invetáți, nu erau mai puțin de 61 numai europeni, veniau să viziteze in corpore teritorul Statelor-Unite.

Trebuie asemenea să márturisesc că, in ceea ce ne priveșce pe noi, Americanii cunosc România mai bine decât mulți europeni, și din punctul de vedere politic și din cel economic, și că, mai presus de tóte, ei au mare simpatie pentru noi Románii, mai cu sémá de când, ca și dênșii, ne-am cáștigat, prin luptá, independența noastră. Resboiul din urmă a dus numele Románilor pe aripile faimei in America și din colo de America și cu dênșul și simpatia popórelor pentru noi.

Dar vęd că am intrat într'o altá ordine de idei, și me opresc acf ca să me intorc la subiectul meu la Niagara.

Niagara!... cine n'a audit, cine n'a cetit despre Niagara? dar iará, cine póte ȃice că o cunoșce ȃecá n'a vędut-o? Nu este grai omenesc atât de máestru, nici pená atât de iscusitá care să póta infáșșá imagináțiunei omului ce este ácéta cataractá.

Cine, in adevér ar fi in stare să descrie acel pop-top de apă care, de secole, precipitá dela 160 de picioare de înáltíme? Cine să infáșșeze norul de pulbere lichidá care se inaltá de doue ori mai sus decât ênsáș cataracta cáđend? Ce armoniá omenescă să póta reproduce acel sgomot melancolic și majestos in acelaș timp, pe care și acum mi se pare că-l aud, atât de profund mi s'a intipárit in simțuri? Care notá din gama musicalá să fie in stare să reproducá vjjiitul acestei cáderi care se aude dela ȃecimi de kilometre? Nimeni și nimic, o repet, nu ne póte infáșșá pe Niagara.

S'au incercat mulți scriitori s'o descrie, s'au incercat mulți poeți s'o cante; dar cât este de mic și de neputincios omul in fața naturei!...

Un poet, entusiasmat de faima acestei cataracte, plécá la Niagara, pentru ca el, poetul inspirat, să descrie de *visu*, acest neasemuit fenomen al naturei. Apropiindu-se de cataractá, își invocá musa, își ascute condeiuł, și când ajunge in fața colosului, el pigmeul, care se credea titan, se vede pársit de musá, condeiuł seu refusá de a scré, și, inmármurit in fața acestui fenomen, abíá póte sgíriá aceste trei versuri:

I Came to see	Am venit să vęd
I thought to Write,	Am cređut să scriu
I am but dumb	Am rēmas mut.

Iată ce este Niagara.

Declarat in neputința de a ve descrie Niagara, pe ácéta cale, me voi incercá să v'o fac cunoscutá pe altá

* Cititá in ședința dela 6 martie 1892 a Academiei Románe.

† Ea taé pe fiecare an in imensele și minunatele sale abatorii (Packing Haus): 4,500,000 de porci și 2,500,000 de boi, afará de oi cari asemenea sânt fórté numerosé.

cale; o voi descrie din punctul de vedere științific, poți aci voi isbuti mai bine, să ve fac să vedeți importanța acestui însemnat fenomen geologic.

Cataracta Niagara, se află la limita Statelor Unite cu Canada și la N. Statului New York; ea se află la ceva mai mult de jumătate distanță ce râul Niagara percurge, din lacul Erie de unde ese, până la lacul Ontario in care se vârsă.

Numele seu este de origină indiană. Indianii obișnuesc, ca și alte popore, ca să dea nume tribului și regiunii ce locuiesc, după fenomenele naturale, cele mai importante ale localității, seu vice-versa, și cel mai însemnat fenomen al acestei localități este această cataractă. Numele de Niagara, se crede a veni din limbajul tribului Indianilor Irokezi, cari au locuit și locuiesc încă această regiune, și însemnează: «Tunătorul apelor.»

Râul Niagara, dela ășirea sa din lacul Erie, la Buffalo, cel mai însemnat port al navigațiunii resăritene a lacurilor și până la fortul Niagara, la intrarea lui in lacul Ontario, percurge 36 de mile. In această percurgere el se bifurcă de doue ori. I-ii la trei mile după ășirea sa din lacul Erie, pentru a ocoli la Grande Island (insula mare), apoi se reîmpreună și produce, in apropiere de cataractă, mai multe căderi mici numite rapide cari, prin desimea lor, dau râului un aspect din cele mai pitorești; râul presintă aci, in adevăr, o suprafață in veci ondulată, și acoperită de spume, producând un murmur cadențat, care împreună cu șgomotul neasemuit, produs de marea cădere, constituiesce acea armoniă, neimitabilă, pe care odată aușită, nu o mai poți cineva uită!

Inainte de a se transformă in cataractă râul Niagara, se bifurcă din nou, pentru a ocoli pe Goat Island (insula caprei) și a formă astfel, Niagara americană (Statele Unite) și Niagara Canadei; ajuns aci, el produce doue căderi, perfect verticale: Una, cataracta americană, largă de 1000 de picioare, cade dela 160 de picioare, și alta, cea mai largă, ea are 2600 de picioare, și in formă de potcova cataracta Canadei, cade dela 158 de picioare. In această cădere apa-și schimbă cu totul aspectul; din albăstrie-verșă ce eră, devine albă ca laptele, afară de porțiunea despre țermurile Canadei, unde apa fiind de o grosime de 7 metre, este de o frumoșă culoare verde; ai șice că o masă de smaragd topit isvoreșce din cine șcie ce peșteri fermecate ale celor o mie și una de noști.

Apa, cădând, produce o pulbere de picățele imperceptibile care se ridică ca norii, de doue ori mai sus decât ășnăș cataracta și când adie puțin vântul, este dușă la distanță de mai multe kilometre. In masa acestei pulbere lichide, se produc admirabilele fenomene ale șceptului solar; am vęđut un curcubeu, care eră o circumferință complectă.

După cădere, Niagara își continuă drumul spre Nord, prin mai multe rapide, pe o distanță de 14 mile, și intre doi părăți verticali, Ștrimtorile Niagarei, formați de eroziunile sale seculare, pentru a se vârsă in lacul Ontario, la fortul Niagara.

*

Repediciunea, cu care curg apele Niagarei, este uimitore; diferența de nivel intre lacul Erie, de unde ese, și lacul Ontario, in care se vârsă, este de 326 de picioare; ceea ce face o clină mediă de 17 milimetre pe metru, clină enormă pentru un riu.

Cantitatea de apă, ce se precipită in această cataractă, este colosală; ea se evaluază la: 424,452 de metre cube pe minută, ceea ce dă: 25.485,162 de metre pe oră, seu 601.643,888 de metre cube pe di.

Acastă cădere represintă o forță motrice, ce abia ne o putem inchipui; ea este, după calculele ce colegul nostru, dl Haret, a bine voit a face, de = 267.594,201 de cai putere. Americanii se ocupă, in acest moment, cu studiarea mijlăcelor de a nu lășă, măcar o părătică, din această prodigișă forță motrice produsă de căderea Niagarei, să se pęrdă, ci s'o întrebuințeze la diferite industrii.

In fața acestui măreț fenomen, ori-cine este in drept să se intrebe, de unde această enormă și constantă cantitate de apă care, de secolii, curge și nu se mai sfârșeșce? Respunsul nu este greu de dat, decă ne aruncăm ochii pe orografia acestei porțiuni a Americii de Nord; aci vedem un basin hidrografic forțe intins; el are o suprafață de 87,600 de mile pătrate, teritor de doue ori mai mare ca al Mării Britanii, împreună cu Islanda, și in care curg râuri de o lungime de 241,235 de mile, râuri și pęrae, cari alimenteză cu apele lor imensele lacuri: Superior, Mihigan, Huron și Erie, lacuri care se înlășnesc unul de altul prin comunicări continue.

Decă vom consideră asemenea că lacul Superior are o lungime de 355 de mile, o lățime de 160 de mile și 1008 picioare de profunșime; că lacul Mihigan, are 320 mile lungime, 70 de mile lățime și 870 picioare adâncime; că lacul Huron are 260 de mile lungime, 100 de mile lățime și 702 picioare adâncime, și in fine că lacul Erie, de și mai mic, totuș are 290 de mile lungime, 63 de mile lățime și 210 picioare adâncime. Decă mai adaogăm la acesta marea diferență de nivel a acestor lacuri și a râului Niagara cu marea; decă vom șci că nivelul lacului Superior este cu 601 picioare; acela al lacurilor Mihigan și Huron cu câte 581 picioare și al lacului Erie cu 573 de picioare d'asupra nivelului mării: ne vom esplică, atunci cantitatea nesfârșită de apă ce alimenteză râul Niagara și prin urmare cataracta și repediciunea lui.

Din punctul de vedere geologic, totă regiunea, pe care curge râul Niagara, este compusă de stratele erei paleozoice și anume de stratele sistemului siluric, strate formate de calcare cenușii, mai mult seu mai puțin compacte, și de puține gresii. Muchile acestor strate cari aici sânt aprópe arizontale, se vęd forțe bine, atât in cóstele insulei Caprei, cât și mai cu sémă in părății ștrimțorei Niagarei, in jos de cataractă.

Cu tóte că calcarul siluric din care se compun stratele ce formeză albia râului Niagara este destul de tare, totuș frecarea produsă de apele cataractei, este așă de puternică, incât el a fost ros, mai cu sémă la cascada Canadei, cea mai largă și a cărei formă, fiind aceea a unei potcove, face că forța apelor se grămădeșce la curbura sa. Observașionile făcute, in timp de 43 de ani, dela 1843 până la 1886, au arătat că cataracta a retrogradat cu 66 de metre, ceea ce face o retrogradare de 1 m. 52 pe fiecare an.

In fața acestei puternice róderi este natural, să ne întrebăm când, și unde a început această retrogradare?

Tóte cercetările geologilor făcute, până astădi, concordéză a recunóșce, că basinul lacului Erie și al Niagarei, formă, la începutul erei cuaternare un basin limitat de înălșimile dela Lewiston, 7 mile spre Nord de cataracta actuală; că in timpul epocii glaciare a fost in mare parte acoperiți de gheturi cari, prin topirea lor l'a acoperit cu ape ale căror nivel trecea pe d'asupra insulei Caprei, probă despre această avem remășitele de conchilii de apă dulce, din acea epocă ce se gășesc atât pe insula Caprei, cât și impregiurul și la distanțe destul de însemnate de marginile ștrimțorei Niagarei. Că aceste

ape, făcându-și incetul incetul loc prin înălțimele dela Lewiston, au început să se scurgă în lacul Ontario, formând astfel râul Niagara și lacul Erie.

Admitând dar, că primele eroziuni au început astfel cum ne indică cercetările geologice, la Lewiston, oraș departe cu 7 mile dela căderea actuală, și că eroziunea s'a menținut la 1 m. 53 cm. pe fiecare an, cum a fost în acești din urmă 43 de ani, a trebuit 7320 de ani pentru ca căderea să ajungă dela Lewiston la punctul unde se află astăzi, și i-ar mai trebui 23,000 de ani ca să retrogradeze până la Buffalo (distanță de 22 de mile), și prin urmare ca lacul Erie să se verse direct în cataractă.

*

Nu pot termina aceste câteva cuvinte asupra Niagarei, fără să ve vorbesc despre legendele ce se raportă la această cataractă.

Niagara este un fenomen prea mare, prea însemnat pentru ca să nu fi impresionat puternic imaginația via a Indienilor ce au vădit-o și cari, locuind impregiurul ei, să nu fi fost inspăimântați de sgomotul fermecător al apelor sale, și să nu fi făcut din acest fenomen o divinitate al cărei spirit nevădit eră totdeauna presinte, și care pentru a fi imblândit în mânia lui, îi trebuia sacrificii omenesce. Tradițiunea ne vorbește, în adevăr, de doue legende: una a vechilor indieni «The red man's fact» fapitul omului roșu; și alta mai modernă «The White man's fancy» — inchipuirea omului alb.

Vechii Indiani cari locuiau impregiurul cataractei, ne spune tradițiunea, oferiau în fiecare an Marelui spirit al Niagarei pe cea mai frumoasă feciără a tribului care, aședată într'o barcă albă, încărcată cu flori și fructe, o conducea singură pe apele spumegânde ale rapidelor râului Niagara și se precipită în cataractă. Cu totă această mörte sigură, și fetele indiane își disputau onörea de a fi alese pentru acest sacrificiu.

Intr'un an, sörtă alegerei cădă pe frumoasa fică a șefului tribului. Părintele seu, la început, nu arată nici o părere de reu. Feciöra se sui voiösă în fatala barcă împodobită cu flori și care, condusă de vigurosele brațe ale victimei, alunecă repede pe luciul râului; ea se află deja ajunsă la rapide și se apropia de cataractă, când inima părintelui seu, induioșată la ideea pierderii iubitei sale copile, nu mai pută resistă, el se aruncă într'o barcă și se repeđi pe rîu în jos că, dör va ajunge pe fiica sa, o va oprî și o va puté scápă astfel dela mörtea sigură la care se ducea. Dar, fatalitate!... Când induioșatul părinte ajunsese la rapide, barca cu victima feciöra se precipită deja în cataractă, și el însuș, ne mai putend luptă cu repedițiunea apei, își găsi mörtea împreună cu densa.

Acastă scenă a fost fixată de un pictor pe o mare pânză, intitulată «The Maidn's sacrifice» și a cărei copie tot în ulei și tot în aceeaș mărime se află aședată în salonul de conversațiune al marelui otel dela Niagara «The cataract Houe».

Legenda modernă séu inchipuirea omului alb constă în concretisarea spiritului Niagarei într'o feciöra, numită «feciöra negurilor» care, ziua și nöptea, stă la piciorul cataractei, în pulberea formată de căderea apelor, pentru a primî și salută de bine-venire sufletele victimelor, atât ale vechilor feciöre indiane sacrificate spiritului Niagarei, cât și pe ale victimelor cari, din accidente, séu voluntar, și-au găsit mörtea în apele cataractei; și această legendă este represintată de acelaș pictor pe o pânză, de aceeaș mărime, intitulată «The Maiden of the Mist» și aședată, în copie, în acelaș otel.

*

In această scurtă povestire, nu am pretențiunea să ve fi putut presintă imaginațiunei dvöstre Niagara, nu v'am comunicat decât impresiunea mea și v'am descris-o din punctul de vedere științific, atăta a stat în puterea mea, și atăta am făcut.

GREGORIU ȘTEFANESCU.

POEZII INEDITE DE V. ALECSANDRI

Poesii inedite de V. Alecsandri.

I.

La un cocostirc.

Gu, care 'n fapt de dimineță
Plutești cu sboru-ți larg și lin
Intr'a pământului verdetă
Ș-al cerurilor blând senin;

Pribég din plaiuri depărtate,
Mult fericit îmi pari și ești,
Când fugi de-acestei lumi păcate
Și sbori spre zonele cerești!

Ah! mult aș vré pe a ta urmă
Să me inalt la cer senin,
Lăsând a omenirei turmă
Zăcend în patimi și 'n venin!

Pe-a tale aripi 'nălțătore
S'animă gândul meu voiös,
Se plimbă sufletu-mi în söre
Când lutul meu remăne jos!

II.

Priin frunzele....

Priin frunzele de verde smalt
A crengilor de portocal
Privesc pe-albastrul cer înalt
Trecend nori limpeđi de opal.

Un vânt ușor s'a ridicat
Și frunzele 'n mișcarea lor
Se par un stol cutremurat
De păserele verđi, în sbor.

Iar mai departe-un lanț de plopi
Își plécă fruntea ne 'ncetat,
Umbrind un lan întreg de snopi,
Un lanț de aur secerat.

Și mai departe de câmpii
Pădurea 'n totă fala ei,
Resună viu de armonii
Și 'n pöle-adună brebenci.

Mistic, sceptic: doue extreme între cari nu există un termen mijlociu.

*

Fericirea unui om nu constă în averea ce are, ci în chipul cum o întrebuintează.

*

E mai ușor să fi în totdeauna sincer cu alții decât cu tine însu-ți.

C o n f i d e n t .

MARTIRĂ!

— Dramă în 5 acte, de Adolphe d'Ennery și Edmond Tarbe. —

(Urmare.)

Actul III

La Paris. În otelul contelui de Moray. Un salon. În fund o grădină (seră) de plante streine.

Scena I.

Palmieri, Roquevair, d'Arti, Maurevel, mai mulți *tineri*, apoi *Gorgona, Roger și dame*.

Roquevair. Complimentele mele, scumpul meu *Palmieri*, pentru chipul cum conduci casa surorii d-tale, noua contesă de Moray; și admir mult, cum într'un timp așa de scurt, ai transformat de minune acest vechiu otel.

Maurevel. E un adevărat palat.

Palmieri. Eră un lucru foarte ușor, — de ore-ce cumnatul meu mi-a dat deplină putere de a face tot ce aș voi.

Roquevair. A! dl de Moray nu s'a ocupat de loc...

Plamieri. Nu. După verdictul care a declarat legitimă uciderea amantului primei lui femei, și puțin după divorsul seu, — dl Moray, după cum știți, ș-a întrebuit libertatea...

Maurevel. Luând de soție pe frumoasa ducesă de San-Lucca, sora d-tale.

Palmieri. Ș-apoi eră natural, ca dădându-se cu totul în fericirea acestei însoțiri, Roger să se lapede de ori ce griji ce i-ar fi pricinuit o instalare nouă...

D'Arti. Da, căci aceste griji i-ar fi putut redeșteptă niște amintiri încă orospete.

Palmieri. Și chiar foarte durerosel M'a ales pe mine ca să îngresc de toate, — și eu am făcut tot ce am crezut mai bine.

Maurevel. Acum, locurile aceste nu mai au aerul patriarhal ca altă dată!

D'Arti. Inse au un aer cu mult mai vesel!

Palmieri. (Uitându-se la ciaz.) E timpul să plecăm, me duc să dau de știre dnei de Moray.

Roquevair. Nu mai e de trebuință, căci iat-o!

Gorgona. (Intră urmată de dame, la brațul lui Roger.) Veți bine că n'am întârziat de loc! De-abia îți fi avut timpul să fumați o țigară, după dejun...

Roquevair. Cu toate astea, dnelor, sunteți încă mai incântătoare!

Gorgona. Ei Roger, crezi că-ți fac eu indestulă onore?

Roger. (Cu puțină tremurare.) Da, negreșit, ești plină de un farmec straniu, neinvins, care ingenunche pe bărbați, cum m'a ingenunchiat și pe mine însuși... Da, sunt mândru de d-ta... foarte mândru!

Gorgona. Și fericit, nu-e așa?

Roger. Fericit?... Da, da... Ce ar pute lipsi fericirii mele? Nu am eu ceea ce toți râvnesc? o avere mare, amici credincioși și devotați, o femeie adorabilă?..

Palmieri. Haide, dnelor, nu mai avem nici un minut de perdut!

Gorgona. (Invitaților.) Nu uitați, că după curse ne veți face cu toții plăcerea de a ședea la mesă cu noi.

Roquevair. (Dând mâna lui Roger.) Negreșit... Atunci, hotărâtor, nu veniți...

Roger. E cu neputință... La revedere, dlor, la revedere.

Toți. La revedere! (Toți es, afară de Roger.)

Scena II.

Roger, Maltar.

Roger. (Scoborînd în scenă.) Fericit! Ore în mijlocul acestui vârtej de plăceri și petreceri, mai e vr'un locușor pentru o părere de reu, séu pentru o amintire? — De cine mi-aș mai amintii eu, apoi? De cea ce m'a tradat într'un chip așa de odios? — Cu ce falnică nerușinare ea-și mărturisii vina! Părea că se teme că cineva s'ar pute indoi de vinovăția ei... Dar, totuș, i-am strivit acea trufie insultătoare! Mi s'a spus că, în ziua în care, pentru a me resbună asupra-i, dădeam unei alteia numele meu, ce ea l'a purtat așa de nedemn, — mi s'a spus că ea a plâns... că a plâns mult... Ah! asta-i pentru că tu-ți reamintii frumoșele țile ce le-am petrecut împreună!... fericirea noastră de odinioară... Mi o reamintesc și eu de asemenea... dar numai pentru a te urii mai mult, pentru a te... (Cu esplosie.) Dar de unde vine ore, că cu totă tradarea ei, cu totă infamia ei, gândirile mele în totdeauna se îndreptă tot spre dânsa?... Vai! am putut s'o gonesc din casa mea, dar nu pot smulge amintirea ei din inima mea! (Pică sdrobot într'un jilt.)

Maltar. (Care a intrat pentru a arangia prin salon.) Dle conte...

Roger. (Ridicând capul.) A! tu ești?

Maltar. Dl conte me va iertă... aș avé să-i spun un cuvânt...

Roger. (Mirat.) De ce e vorba?

Maltar. Cu părere de reu trebuie să ve anunț, dle conte, că voesc să ve părăsesc slujba...

Roger. Ce? vrei să pleci dela mine, tu, Maltar?

Maltar. Da, dle conte.

Roger. Slugile ca tine sânt aprópe niște vechi prieteni, — și nu aș pute să consimt la plecarea ta... aș crede că me părăsesc cu toții...

Maltar. Vorbiți de părăsire, dle conte?... ei bine! trebuie să ve mărturisesc, că voi să plec dela dvóstre, pentru a me duce... lângă o persoană... cu totul părăsită...

Roger. De cine vorbești tu?

Maltar. Vorbesc de dna Laurence de Moray.

Roger. Nu mai e nici o Laurence de Moray!

Maltar. Aceea ce mult timp a purtat acest nume, a fost binefăcătórea mea... O nenorocire a isbit-o... pe dânsa voi s'o slugesc...

Roger. Cum? cu totă greșela și desonórea ei?

Maltar. Eu unul, nu cred nici în greșela, nici în desonórea sa.

Roger. Dar ea a mărturisit, chiar inaintea magistratilor: «Pe amantul meu, l'a ucis el», — a strigat ea de deci de ori!

Maltar. Și, când ea pronunță cuvintele aceste, în vocea ei, în ochii ei, eră o aiurire de friguri, de nebunie...

Roger. Póte că un delir trecător i-o fi cuprins sufletul; dar, nu eră ea în întregimea minții sale, când fu suprinsă în flagrant delict, și se invinovăția ea însăș, dinaintea familiei sale, și dinaintea mea!

(Va urmá.)

N. A. BOGDAN.

Ómenii sânt ca și copiii: Trebuie să-i interesezi, să-i faci să petrecă, dar mai ales să le vorbești de propria lor persoană.

Premiu pentr'un costum femeesc.

— Dedicat atențiunii damelor române. —

De mai mulți ani un anonim pune la dispoziția comitetului Asociațiunii transilvane câte un premiu destinat a se distribui pentru cel mai frumos costum românesc de femei din Transilvania.

Rugați din parte competentă, dăm loc cu plăcere următoarelor informațiuni relative la crearea și conferirea premiului, dorind, ca nu atât premiul însuși, ci mai cu seamă ideea națională, care l'a creat, să indemne damele noastre a lua parte în numer cât mai mare la emularea pentru dobândirea lui.

Acel premiu anonim, de doi napoleoni de aur, s'a depus mai înteu în februarie 1889 la biroul Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român în Sibîu. Condițiunile pe lângă care donatorul voiește a incuraja industria noastră de casă la secul femeiesc, s'au publicat mai înteu în nr. 12 al organului Asociațiunii «Transilvania» din același an 1889, iară acelea sînt:

«Acest premiu să se dea acelei domnișore séu dómne române, care se va prezenta la balul adunării generale a Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, în cel mai frumos costum național românesc din Transilvania.

«Premiul să se distribue sub durata balului, în paușă, conform concludusului unui juriu compus din trei persoane, un bărbat înaintat în etate (de se póte, unul din membrii comitetului), care să alégă dintre tinerimea dela bal un june și o domnișoră și cu aceștia formând juriul, va decide asupra distribuirii premiului cu majoritate de voturi.

«În cas de a nu reuși cu majoritate, votul domnișorei va decide.

«Acest premiu se va da în toți anii, pe cât generosul dăruitor va fi în viétă.

«Premiul nedistribuit într'un an, din lipsa de concurențe, care să-l merite, să se distribue în anul următor dimpreună cu noul premiu, la una séu la doue concurențe».

Bine să fie înțeles, că numai porturi séu costume femeiești din propria Transilvania pot intrá în acésta concurență, din cauza mai vértos, că aceste se presupun a fi cunoscute mai bine în urmarea esposițiunilor de manufacture românești, care se înființaseră, una la Brașov în a. 1862 și alta mai bogată la Sibîu în 1881, după care apoi Reuniunea femeilor române din Sibîu în a. 1888/9 a mijlocit din acésta țéră și o colecțiune de manufacture femeiești, depuse la internatul școlei civile de fete.

În cei dinteu doi ani, după publicarea premiului, nu s'a putut distribui, din lipsa de concurență. În a. 1890, cu ocaziunea adunării generale dela S. Regin, s'au ad-judecat ambele premii, de câte doi napoleoni, la doue dómne măritate. În a. 1891, la adunarea din Hațeg, al treilea premiu de aceeaș valóre, s'a dat pentru costumul unei domnișore, după ce juriul s'a convins și astă-dată, că acela este lucrat de mánile dênsei, ca și cum au lucrat cele premiate la S. Regin și că nu e împes-trițat cu vreun port străin.

Donatorul anonim a depus și astă-dată doi napoleoni, spre a se distribui, cu ocaziunea adunării generale, care în anul 1892 se va ține la Blaș și se presupune, că și cu acea ocaziune va fi o petrecere (bal) pentru tinerime.

Industria de casă este recomandată, în epoca de față, chiar și de către guvernele mai multor staturi, în interesul bine înțeles al popórelor. Românii au interes insutit de a ține la industria lor de casă*.

Sesiunea gen. a Academiei Române.

— În 1892. —

(Încheiere.)

VIII.

Sedinta XXVII, 31 martie (12 aprile) după mie-dădi. Se pune la vot alegerea membrilor corespondenți propuși de secțiunea științifică.

Dl Saligny inginer intrunește 16 voturi pentru și 2 contra. Dl președinte proclamă pe dl Saligny ales membru corespondent.

Dl Climescu, profesor la universitatea din Iași, intrunește 17 voturi pentru și 2 contra. Dl președinte proclamă pe dl Climescu ales membru corespondent.

La ordinea șilei se pune raportul comisiunii premiilor anuale.

Dl Gr. Tocilescu dă cetire raportului general asupra lucrărilor comisiunii, care propune:

1. A se acordá dlui D. C. Olănescu premiul Năsturel-Herescu pentru operele lui Horatiu traduse de dsa în versuri românești.

2. De a se acordá dlui Petru Rășcan premiul didactic al asociațiunii Craiovene pentru cartea sa Istoria Universală.

Asupra propunerii înteu dl I. Negruzzi dă cetire raportului seu asupra lucrării dlui Olănescu.

Dl Quintescu țice că traducerea dlui Olănescu este un monument literar românesc; limba curată, eleganța versurilor în cari dl Olănescu a redat românește scrierile atât de greu de tradus ale lui Horatiu constituesc merite pe cari Academia este datóre să le recom-penseze prin premiul ei.

Dl A. Roman s'a convins asemenea pe deplin de esactitatea traducerii dlui Olănescu. Nici o traducere germană pe care dsa le cunoșce, nu sînt așa bine fă-cute ca acésta românească.

Se pune la vot propunerea comisiunii de a se acordá dlui D. C. Olănescu premiul Năsturel-Herescu. Resultatul votului este 17 pentru, 2 contra. Președintele proclamă votul prin care s'a acordat premiul dlui Olănescu. (În nr. viitor vom publicá una din acaste tra-duceri. Red.)

La propunerea comisiunii de a se acordá dlui Rășcan premiul Craiovean, dl Gr. G. Tocilescu dă cetire raportului seu, care stérnește o discuțiune mai lungă, la care iau parte dnii N. Ionescu, D. Sturdza, P. Poni.

În șirul discuțiunii dl D. Sturdza propune ca în publicațiunile premiilor să se spună că concurenții sînt obligați a arátá premiul la care concureză. Propunerea se primește cu unanimitate.

Se pune la vot propunerea comisiunii premiilor de a se acordá dlui Rășcan premiul didactic Craiovean

* Despre importanța conservării și cultivării portului românesc la bărbați și la femei, a se vedé între alte publicațiuni relative la acésta: «Transilvania» din 1889 nr.ii 9—12.

pentru cartea sa Istoria Universală. Resultatul votului este 18 pentru, 1 abținere. Dl președinte proclamă votul, anunțând că s'a acordat dlui Rășcan premiul didactic craiovean de 1500 lei.

Se procede la alegerea delegațiunii pentru anul 1892—93.

Președinte al Academiei se alege dl Ion Ghica cu 17 voturi din 19 votanți.

Vicepreședinți se aleg dnii I. Negruzzi cu 18 voturi, V. A. Urechiă cu 18 voturi, dr. D. Brândza cu 17 voturi din 18 votanți.

*

Sedința XXVIII, la 1/13 aprilie. Se cetește un proces verbal al secțiunii științifice, prin care anunță că și-a constituit biuroul alegând președinte pe dl N. Krețulescu, vicepreședinte pe dl P. S. Aurelian.

Dl V. Babeș cetește bugetul anului viitor.

In privința cererii dlui P. Brăștean de a i se da ajutor la cercetări istorice prin arhivele din Bavaria, comisiunea propune ca cestiunea să se transpună la delegațiune, care să dea cât va socoti că merită.

In privința cererii dlui Burada, d'a i acordă sprijin spre a face explorațiuni între românii din Asia-mică, comisiunea propune să i se dea 400 lei.

In privința ajutorului cerut de I. Pop Reteganul pentru publicarea datinelor populare, comisiunea admite, in conformitate cu propunerea secțiunii, să i se dea 500 lei.

Cetindu-se bugetul, se constată, că venitul fondurilor Academiei e 142,346 lei, 15 bani.

Propunerile s'au votat toate.

Se face raport despre averea lăsată Academiei de Adamachi.

In sfârșit secretarul general cetește raportul seu despre lucrările sesiunii generale. Apoi in numele membrilor Academiei, felicitează pe dl Barițiu, in ajunul aniversării a 80-a a nașterii sale. Cu acesta sesiunea se incheie.

Confident.

— La ilustrațiunea de pe pagina 197. —

S'au iubit de mult. In sfârșit s'au și logodit. Momentul fericit, când nu mai trebuia să tănuască de lume amorul lor, a sosit.

Și totuș, ei se află mai bine singuri; le mai place să-și innoască neauziți de nime declarațiunile de amor. Sedând lângă olaltă, ținând mână 'n mână și ascunși de după un apărător, inima li se deschide călduros, buzele șoptesc tremurând de dragoste și ochii privesc îmbătați de fericire.

Ce dulce este acest moment confident!

Bonbone.

La tribunal.

Președintele chiamă pe prevenit.

— Dle președinte, avocatul meu e indispus; prin urmă urmare cer amânarea.

— Dar ai fost prins cu mâna 'n sac; prin urmare, ce să mai spue avocatul dtale, ca să te apere?

— Tocmai! dle președinte, sunt curios și eu să-l aud...

*

Între doi prieteni:

— De ce nu te 'nsori cu dna R., la care mergi atât de des?

— M'am gândit și eu la acesta; dar mi-am decis: dec'oi luă-o de nevastă, unde-o să-mi trec șerile?

*

Un tiner din provincie, între alte lucruri ce le cerea prin scrisore dela tată-seu, îi scriea și acesta:

«Trimite-mi, te rog, și puțină șuncă făcută cu mâinile dtale de porc!»

*

Respuns nimerit.

Cineva vede pe nevasta unui prieten cu o pălărie mare și foarte încărcată in cap, și întreabă pe bărbat:

— Ce gust să cumperi nevastei așa pălărie grea?...

— Pentru că are capul foarte ușurel.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Bene-merenti. Regele Carol a acordat medalia Bene-merenti cl. I dnei Ninița V. A. Urechiă (consortă dlui V. A. Urechiă) pentru merite artistice și pedagogice; dlui D. Popovici, bariton, pentru merite artistice; dlor Al. Degrea și N. Mandrea, membri la înalta curte de cassație, pentru scrieri juridice și dlui Gustav Weigand, pentru scrieri asupra diferitelor dialecte ale limbei române; iar cl. II dlui C. C. Datculescu, pentru publicațiunile sale agricole.

Noua lucrare a dlui G. Barițiu. A apărut încă la începutul anului volumul al treile din monumentală lucrare a dlui G. Barițiu: «Părți alese din Istoria Transilvaniei, pe doué sute de ani in urmă.» Am anunțat încă atunci eșirea cărții, iar acum primind-o și noi, revenim cu plăcere. Cu acest volum octogenarul decan al presei române incheie lucrarea sa, pe care o conduce până la 1883. Acest volum, pe lângă descrierea evenimentelor generale decisive dintre anii 1860 și 1883, cuprinde o lungă serie de lupte politice și naționale românești purtate cu tendința de a-și asigura individualitatea națională, precum și un suplement cu 96 de documente, și corespondențe, din care cele mai multe sunt ale mitropoliților Alesandru Șterca St. Șiuluțiu și Andr. br. de Șaguna. Aici găsim istoria timpului modern, desfășurată totă inaintea ochilor noștri; ni se revocă in memorie stăruințele noastre pentru esistența națională; vedem luptele bărbaților noștri de frunte, peripețiile vieții lor, intrigile și nedreptățile ce-au avut să intimpine. Și depunând cartea, vedem, că lupta nu este încă terminată, esistența și cultura națională reclamă stăruințe noué, luptători și 'n viitor. Dar din cartea dlui Barițiu aflăm multe povețe bune, care au să ne ajute in lucrarea noastră. O recomandăm tuturor cu plăcere. Prețul acestui volum 3 fl. 50 cr., legat in pânză 4 fl. De vânzare la autorul in Sibiu.

Istoria Românilor. Volumul al V-lea din «Istoria Românilor in Dacia traiană», de A. D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași, a eșit de sub tipar și se află de vânzare in București la librăria Haimann. Cuprinde in 770 de pagine istoria epocii fanariote 1711—1821, fiind lucrată cu aceeaș ingrigire ca și volumurile apărute mai nainte, pretotindenea pe base documentale reproduse séu indirecte mai bine de 1500 de note A fost editat și o lucrare a parte sub titlul «Epoca Fanarioților» fără legătură cu celelalte volume, așa că póte fi procurat și aparte.

Anton Pann. Dl profesor G. Dem. Teodorescu a ținut de curând la Ateneul Român din București o conferință literară asupra lui Anton Pann, zugrăvind interesant viața și activitatea literară a acestui bărbat. Nu este adevărat, ceea ce au susținut unii, că Anton Pann ar fi fost de origine bulgar, căci tatăl seu a fost român, iar mamă-sa greacă; dar aceștia au ședut în Bulgaria, de unde s'au mutat la Chișineu în Basarabia. Tatăl lui Pann eră căldărar și-a avut trei copii, dintre cari a rămas numai cel mai mic, Anton; mări și părintele, rămânând numai văduva cu fiul seu. Acesta arătând aplicație pentru musică și cântare, se distinse ca cântăreț la biserică, apoi se mută cu mamă-sa la București. În România p'atunci mai în toate bisericile se cântă numai grecește; dar spiritul național redeșteptat deschise ușa limbii române. La 1827 Anton Pann a fost prim-cantor al episcopiei R. Vâlcea și profesor de cant la mănăstirea de călugărițe. Apoi face călătorii prin țară și studiază limba și poezia populară. La 1842 mitropolitul Nifon îl numi profesor de musică și cântare bisericească la seminar. În timp scurt ajunge tipograf și director al tipografiei bisericești. Din acest timp, el s'a pus la lucru și a scris vr'o sută de volume, din care până la 1849 eșiră 60, iar 17 din acestea în edițiunea a doua. La 1839 a tipărit unele lucrări la Sibiiu, apoi înființă tipografia bisericească, dar acesta a ars la 1847. La 1848 a fost prim-cantor la biserică Cretulescu. În 1854 a făcut o călătorie în județele dela munte, în interesul literaturii populare, dar a recit și a murit în acelaș an la 4 novembre în etate de 60 ani. El a avut trei soții.

Epistole către un preot tiner. Volumul al doile din acesta lucrare tradusă de membrii societății Inocențiu M. Clain din Blaș, a apărut zilele trecute. Opul conține 20 côle de tipar și costă 1 fl. 50 cr., pentru teologii 1 fl.

TEATRU și MUSICĂ.

Știri teatrale și musicale. Dna *Aristița Romanescu* și dl *Gr. Manolescu* s'au stabilit pe vără la Iași, unde făc studii pentru stagiunea din ierna viitoare. — *Dl Dumitru Dinicu*, violoncelistul curții regale române, a cântat cu mare succes la Budapesta într'un concert popular. — *Dl D. Popovici*, excelentul bariton român al operei din Praga, întorcându-se dela București, și-a reluat locul la acel teatru și a fost primit cu mari ovațiuni din partea publicului. — *Dl Matei Millo* a dat mercuri o reprezentație în Teatrul Național din București, cu concursul mai multor artiști. — *Lăutarii români*, sub conducerea lui I. Negrescu, cântă cu mare succes în New-York; în anul viitor vor cântă la Chicago, cu ocasiunea esposiții universale.

Teatru de diletanți în Sibiiu. O societate de diletanți români au anunțat pe eri vineri, 6 maiu, o reprezentație teatrală în teatrul orașenesc de acolo, cu piesele «*Firica*» comedie într'un act de I. Cerchez și «*Reinhold înțeleptul*» comedie în doue acte de E. Scribe și Monvel, tradusă de N. A. Bogdan, publicată abia în luna trecută în fôia noastră. Aveau să jôce dșorele Maria Roman, Lucreția Popescu, Dini Cunțan, Geni Simonescu, Florica Roșca și dnii Olimpiu Boiu, Ioan Russu Șirianul, Victor Pop Ilărșan, Sever Boc, Emil Borcea, Victor Roșca și Ilie Dop. Despre rezultat în nr. viitor.

Producțiunea sodalilor români din Sibiiu, a cărei programă s'a publicat și în fôia noastră, a reușit

excelent. Sala spaciôsă a fost plină până la cel din urmă loc și un auditor foarte distins, în frunte cu Esc. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Miron Romanul, însoțit de mulți deputați sinodali, a aplaudat stăruințele vrednice de laudă ale sodalilor. În deosebi au fost bune cvartetele; dar și mai mult s'a distins dl Ioan Damian, care a cântat, acompaniat de dșora Alesandrina Cunțan, patru piese. În sfârșit s'a jucat comedia «*Petra din casă*» de V. Alecsandri, cu mult succes. Apoi a urmat dansul până dimineta.

Opera italiană în București. Dl Serghiad a prezentat direcțiunii Teatrului Național din București o propunere, din partea dlui Spetrino, pentru viitoarele stagiuni ale operei. Impresarul se obligă a angajă artiști din cei mai buni, între cari vor figură și din artiștii români dșorele Leria, Chițu și dnii Gabrielescu, Dimitrescu, Novina și alții. Afară de operele cele mai bune străine, va reprezenta și o operă românească «*Petra*» compusă pe un libret tras din istoria românilor: asediul fortăreței Hotin și retragerea trupelor otomane prin devotamentul Petrei, fîca comandantului fortăreței. Se va cântă românește «*Mireille*» de Gounod, localizare pe un subiect românesc. Se va montă și un balet compus după o legendă românească «*Jelele*». Osebit de aceste, impressa dându-se pe trei ani, se vor face multe imbunetățiri mai radicale pentru a pregăti terenul, ca cu timpul să se pôtă executa operele în limba română și baleturile în mare parte cu elementele din țară.

BISERICĂ și ȘCOLĂ.

Știri bisericești și școlare. Fondul preoțesc al eparhiei aradane, înființat înainte de asta cu 12 ani, se urcă la 190,000 fl. — *Dl Maxim Popovici*, ales protopresbiter al Bocșei-montane, a fost întărit în aceeaș calitate și de către consistoriul din Caransebeș. — *Comuna bisericească Ususiu* în protopresbiteratul Lipovei a cumpărat dela proprietarul Konopi Sândor pământul seu de 42 jugere catastrale, cu prețul de 6200 fl. — *Protopresbiterul Ciacovei* se va alege la 8 maiu n. în Ghilad, sub presiunea părintelui Mihai Juica, ca comisar consistorial. — *Dl Cornel Pop-Păcurariu* a fost numit de guvernul român revisor școlar al județului Fălciu.

Sinodul eparhial aradan s'a închis vineri în săptămâna trecută. În cursul sesiunii s'a constatat, că averea diecesei face 1,246,462 fl. 71 cr., iar a parochiilor 5.648,544 fl. 81 cr. Vicariul și președintele consistoriului din Oradea-mare, Rds. D. Ieroteiu Beleş s'a pensionat după un serviciu de 50 ani, cu 1200 fl., noul vicar Rds. D. Iosif Goldiș s'a ales cu 42 voturi din 45; asesor onorar a fost ales părintele Dionisiu Popovici. S'a decis ca consistoriul să facă o reprezentație la guvern pentru că ministrul pretinde să i se trimită spre întărire statutele reuniunilor învățătoresci.

Conferință preoțescă la Timișóra. Dnii preoți Ioan Istin din Mehala, George Balan din Banat-Comloș, Lucian Șepețian din Chisetu, Ioan Pop din Ghiroda, Nicolae Martinovici din Topolovețul-mare au convocat pe 1/13 maiu în Timișóra la o conferință pe toți preoții din cele patru protopresbiterate gr. or. române din Banat, aparținătoare la diecesa Aradului. Conferința va avé să discute mijlocele prin care s'ar puté combate curentul bolnăvicios ireligios și ateist ivit în timpul din urmă, care îngreunază mult păstorirea turmei credincioase, ba amenință chiar și mult dorita înaintare și asigurare a intereselor preoțimeii.

Sinodul eparchial din Caransebeș s'a închis mercuri după duminica Tomei. În cuvântul de deschidere, Pr. SSa episcopul diecesan Nicolae Popea, a constatat, că impregiurările devin din ce în ce tot mai serioase; lipsele și trebuințele cresc din zi în zi; greutatea și necesarile se înmulțesc și în privința tuturor acestora diecesa e avisată numai la ea însaș, la mijlocele și puterile sale proprii materiale. Din o conferință a deputaților sindicali, s'a presintat la episcopul o deputațiune, care l'a rugat să înainteze pe protosincelul Filaret Musta, la gradul de archimandrit. Pr. SSa a răspuns, că de mult a voit să facă acesta, dar pân' acuma nu s'a putut, căci afacerea cade în competența sinodului episcopesc.

Clădirea unui seminar central în București. Cetim în «Constituțional»: Se știe că dl Maiorescu, pe când eră ministru la departamentul cultelor și instrucțiunii publice, luase inițiativa pentru clădirea seminarului central din București, a căruia lipsă eră atât de viu simțită. Din nefericire, studiile începute au fost în urmă părăsite din cauza relei voințe manifestată de succesorul seu, dl Teodorescu, de tristă și nefericită memorie. Dl Poni a pus înse din nou în studiu alcătuirea proiectului pentru construcțiunea seminarului central și dl Tache Ionescu, actual titular la acest departament, a avut fericirea d'a duce la bun sfârșit lucrările începute. Dnia Sa dorește de a face din seminarul central o construcțiune model și putem astfel speră, că grație inteligentului ministru de culte, capitala se va pute în curând mândri cu o nouă și falnică construcțiune.

Adunări învățătoresci. Reuninnea învățătorilor gr. or. din *despărțământul Făgăraș* va ține adunarea sa generală în comuna Bréză la 8 maiu n. Invătătorii Ioan Capătă, Iacob Popa, Ioan Berescu, Nicolae Ludu, Sava Radu și Trandafir Dragomir vor ceti lucrări de ale lor. Președintele reuniunii e dl Nicolae Aron, care va ține o cuvântare despre reposatul Ion Popescu. — *Despărțământul I al reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul (al X-lea) Brașov* la 2 maiu a ținut adunarea sa generală în Satulung.

C E E N O U ?

Hymen. *Dl T. F. Haneș*, comptabil la institutul de credit și economii «Fagețana», s'a logodit cu dșora Minerva Schelegianu, fiica dlui I. Schelegianu paroc gr. or. în Timișoara. — *Dl Ioan Ancușă*, profesor la gimnaziul din Călăraș în România, la 18/30 aprilie s'a cununat cu dșora Letiția Moldovan în Blaș.

Societatea dōmnelor române din Bucovina a ținut adunarea sa generală de curând în Cernăuți sub presiul dnei Elena de Popovici, funcționând ca notari dna Miskievitz și dra Minodora Stefanelli. La adunare a luat parte lamura clasei inteligente române, în frunte cu Em. Sa arhiepiscopul și mitropolitul dr. Silvestru Morariu-Andrejevici, în giurul căruia se mai aflau dnii br. Nicolae Musteță, br. Eudoxiu Hurmuzachi, V. de Repta, Mihai Pitey, dr. D. Onciul, dr. Fl. Lupul și alții. Raportul comitetului face istoricul societății și relatează despre lucrările ei, care se resumă în următoarele: a câștigat membri noi, a înființat filiale, a spriginit copii sermani dela școle, a înființat un curs de limba română pentru fete, a luat măsuri ca la espositia de covore orientale din Cernăuți, în iunie, să fie reprezentată și industria de casă a româncelor. Societatea a încasat 2868 fl. 40 cr., a cheltuit 1408 fl. 22 cr. Dna Elena Vorontzeva a raportat despre progresele filialei din Mădăraș.

dna Victoria de Grigoreva sa proclamat membră onorată a societății.

Reuninnea română de agricultură din comitatul Sibielui și-a ținut la 19 a. l. tr. nou adunarea sa generală în comuna Boița sub presiul dlui Eugen Brote. Din raportul comitetului despre activitatea sa în decursul anului 1891 aflăm că acesta societate a ținut 5 întruniri agricole și anume în comunele Poplaca, Sadu, Tilișca, Bungard și Secălate. Întrunirea din Tilișca a fost împreunată și cu o espositiune (a doam) de site de prăsilă împreunată cu premii. În decursul anului s'au împărțit între membri reuniunii surcei nobili de mere patule și pere pergamente târșii, precum și semințe de trifoiu și de napi. Numărul membrilor cu finea anului 1891 s'a urcat la 332, un spor de 71 față cu anul es-pirat. În decursul anului 1891 s'a realizat un venit de fl. 971.52 și cu restul casei din anul 1890 un venit total de fl. 1306.09. Budgetul anului 1893 prevede un venit de fl. 833.64 și spese totale de fl. 752.

Espositiie de covore, scrte și teseturi în Bucovina. Cetim în *Gazeta Bucovinii*: Espositiia de covore și industrie textilă din Bucovina, inițiată de către curatorul muzeului de industrie, în comitatul «Societății dōmnelor române din Bucovina», va avea loc la 1 iunie a. c. n. în edificiul școlii de fete din Cernăuți. În ședința comitetului dela 25 aprilie, prezidată de către baronul Nicolae Musteță, la care au participat dōmna presidentă a societății dōmnelor române Elena de Popovici și domni: I. cav. de Zotta, Leizner, Kolbenheyer, Romstorfer, Wiglitzki și Zacher, s'a constatat, că participarea cu obiecte de industrie casnică va fi foarte vie și că covorele orientale vor fi foarte bine reprezentate prin participarea mai multor firme străine. La espositiie vor fi expuse: din Viena cu o colecțiune de covore orientale care s'au cumpărat la Viena și chinzoșii țării sub Avia din Viena împreună cu o colecțiune de covore orientale, totu care 2 covore indiane; firma Teodor Graf din Viena cu o colecțiune de materii și vestiminte antice din moiminte copice; «Grand Musée oriental» din Viena cu 28 covore persiane.

Avocați noi. *Dl dr. Nicolae Poynar* a deschis cancelaria advocațiă în Aleșd comitatul Biharea. — *Dl dr. Augustin Chetian*, candidat de avocat în Reghinul-săsc, la 6 l. c. a făcut censură de avocat la tabla regăsea din Mureș-Oșorheiu.

Mormântul lui G. Lazăr. Mormântul neuitatului dascăl Georgiu Lazăr, din curtea bisericăi din comuna Avrig, dă spre ruină. Comitele Rosetti l'a ridicat la anul 1864, și de atunci comuna bisericăscă l'a îngrădit cu lete din scândură, iar în primăvera anului acesta, doi invătători din Avrig, Nichita Spërlea și Ioan Mețiu, l'a curățit de erbă și buruene. Pētra de marmoră ce stă în picioare e ruptă și e temere că va căde jos.

Avansamentul din main. Maj. Sa a numit cu rangul dela 1 maiu a. c. colonel pe locotenent-colonelul Iosif Boier, dela regimentul de infanterie nr. 31 în Sibiu. Locotenent-colonel pe maiorul Alesandru Lupu, dela regimentul de infanterie nr. 64. Maior pe capitanul Temistocle cavalier de Grecul, dela regimentul de infanterie 41 la regimentul de infanterie 64. Căpitan cl. I. pe căpitanul cl. II. Victor Niegovan din statul maior-general, G. Petroan din regimentul de infanterie nr. 52, Vasiliu Sparios din reg. de infanterie 64, Vasiliu Ruzs din regimentul de infanterie nr. 62, Simion Drăgan din regimentul de infanterie nr. 63, Daniil Badesco din regimentul de infanterie nr. 5 și Nic. Chintoiu din

regimentul de infanterie nr. 5. Locotenenți pe sublocotenenții Cornel Cosgaria din regimentul de infanterie 64 și Traian Băcilă din regiment. de inf. nr. 33. Căpitan cl. II. locotenentul Ioan Petrașcu din regimentul de artilerie nr. 1. Locotenent sublocotenentul Ioan Măcellariu din regimentul de artilerie nr. 7. Căpitan cl. I. pe căpitanul cl. II. Ilie Balianu din regimentul de tren nr. 3. Maior-auditor pe căpitanul auditor Mihail Balaban. Medic de regiment pe medicul superior dr. George Moga. Locotenent de comptabilitate pe sublocotenentul de comptabilitate Iosif Brinza. Mai departe este numit oficialul de comptabilitate Ilarie Pahone consilier de comptabilitate in bransa funcționarilor militari de controlă.

Fortificațiunile Bucureștilor se întind pe o circumferență de 72 kilometri lungime. Intre fiecare 2 forturi se află o baterie; toate forturile sînt legate între dînsese și cu bateriile cu un drum de fer. Bateriile se compun fiecare dela 8 pînă la 11 guri de foc. Fiecare fort este compus din lucrări esteriore și din o redută, care formeză un nou fort in fort. Toate forturile sînt garantate prin lucrări de canale seci. Incepîndu-se primăvera, se lucrăză cu energie pe totă linia.

Dola București. Palatul poștelor se va construi pe locul fostului palat al lui Constantin-vodă, peste drum de casa de depuneri; costul clădirii va fi de 3 milioane; proiectul de lege s'a și împărțit secțiunilor și va trece chiar in sesiunea acēsta. — **Repausul de duminică** se va introduce și in România; proiectul de lege in privința asta s'a și propus camerei, dar acēsta a amănat desbateră pînă după intrunirea congresului camerilor de comerț, care se va ține la București. — **Secțiunea română** a congresului de pace s'a constituit dîlele trecute, alegîndu-se președinte dl V. A. Urechia. — **Linia Vaslui-Iasi**, care legă direct cele două capitale, s'a deschis in săptămîna trecută; din incidentul acesta la Iasi s'a ținut o serbare, mitropolitul Moldovei a oficiat o liturghie, după care a urmat un banchet.

Podul peste Dunăre se construēșce cu multă activitate. Lucrările de pămînt pentru calea ferată dela Fetești pînă la Borcea sînt aprōpe sfērșite și ajuug la o înălțime de aprōpe 25 metri. Construcțiunea podului peste Borcea face progrese și pilastrii principali vor fi in curînd gata; acelaș lucru putem spune despre lucrările de pămînt și cele trei viaducte de pe insulă. Căt priveșce podul peste Dunăre, pilastrii sînt deja rădicați, așă că in vĕra viitoare se va pute începe construcțiã părței superiōre a podului. Se pōte deci admite cu siguranță, că in 1894 podul va fi complect gata.

Necrolōge. **Ioan Popovici Desseanu**, avocat, unui din fruntașii români din părțile aradane, a incetat din viață la Arad in 28 aprile n., după o bōlă lungă și crudă. Reposatul, in anii 60, a avut un rol de frunte in viață publică-politică; in mai multe rënduri a fost deputat și ca atare a făcut parte din opoziție. — **Elena Bica n. Ioanovici**, soția dlui Ioan Bica sr., notar in Măreș, comitatul Bihării, a reposat la 27 martie, in etate de 54 ani; o jeleşce soțul, fiii Ioan și Romulus, fiica Anița și alți consăngeni. — **Alexandrina Mateiu** a reposat la Sibiu in 1 maiu, in etate de 18 ani.

OGLINDA LUMEI.

Cronică mică. **Doctorul Constantin Paul din Paris**, despre care mai toate țările europene au spus că a făcut marca descoperire a transfuziunii nervoase, a

declarat academiei de medicină, că nu dsa, ci dl dr. V. Babeș din București a făcut descoperirea și că dsa n'a făcut altceva decăt i-a urmat procedeul. — **Centenarul Marseillesei** s'a serbat in luna trecută in micul orașel Choisy-le-Roi din Francia, unde a murit autorul ei Rouget de Lisle; doi ministri francezi au presadat ceremonia, la care a cîntat musica gardei republicane; dl Leon Duvanchel a compus un cîntec ocașional, intitulat «Gloire de la Marseillaise.» — **Regele și regina Italiei** vor face in curînd o vizită la Potsdam împĕratului și împĕrătesei Germaniei; suveranii Italiei vor fi însoții de marchisul Rudini, care astfel se va întĕlni acolo cu contele Caprivi. — **Anarhiștii din Francia** compromit din ce in ce mai mult republica franceză; capul lor, Ravachol, arestat in săptămînile trecute, soții lui au svĕrlit in aer cu dinamită cafenuea in care dĕnsul a fost prins. Tribunalul l'a condamnat la muncă silnică pe viață. — **Camera engleză** a respins cu 175 voturi contra 152, bilul prin care se propunea acordarea dreptului de vot femeilor. — **Vice-consulul Columbiei, din Turin**, a fost arestat in momentul cînd fură linguri de argint.

Congres al Ligei, la Paris. In vederea organizării unui congres pe ziua de 3/15 maiu la Paris și in fața agitațiunei mai intinse a cestiunei române in străinătate, studenții români dela toate universitățile din străinătate sînt rugați a se pune in corespondență cu Liga și anume, se vor adresă pentru informațiuni in unul din următoarele trei locuri: 1, Biuroului central al Ligei, București, Pasagiul român. 2, Delegatului comitetului Ligei din Paris, dlui Stroe Brăteanu, 11 rue Berthollet, Paris. 3, Președintelui Ligei din Anvers, dlui George Moroianu, 16 Avenue Wappers, Anvers (Belgique). — Comitetul central al Ligei face un apel călduros și la studenții români din capitalele Europei și la părinții, cari au fi in străinătate, ca să dea adresele fiilor lor biuroului central al Ligei și să ajute și Liga și pe fiii lor in lucrarea sublimă a patriotismului.

Opere noue de Mascagni. Compositorul operelor: «Cavaleria rusticana» și «Amico Fritz», Mascagni, care in timp scurt ș-a făcut un nume atît de cunoscut, a terminat o a treia a sa operă: «Die Rantzau.» Prima reprezentațiune a acestei noue opere va fi la Florența in luna novembre anul curent, și după acēsta va fi reprezentată la Berlin, care cu mare energie și-a păstrat dreptul de premieră. Mascagni este pe cale de a termină a o doua operă intr'un act, sub titlul de «Radeliff», după textul de Heinrich Heine.

Surdenia lui Edison. Se șcie, că cel mai mare inventator al vĕcului nostru, americanul Edison, autorul mașinei vorbitoare și altor minuni, este surd de mulți ani. Intr'una din dîlele trecute un prieten îi dișe: — Dta multe scormoneșci, numai d'un lucru vĕd că nu te ocupi de loc. — De care anume? — Să găsești un lĕc contra surdeniei dtale. — Asă lĕc nu se găseșce, aș muncî de giaba, dișe Edison, și eu nu m'apuc nici odată de ceva ce nu pot face. Ascultă, urmă dĕnsul; cînd eram mic, îmi treceam viața vîndînd țiare pe la gări; intr'o di dădui ceva de bănuir unui conductor de tren; el me apucă de amĕndoue urechile, me rădică in sus și me trânti jos; sîngele a început atunci să-mi curgă din urechi; mi se spărseseră timpanele urechilor, și sparte sînt și ađi; la așă cusur nu este nici un lĕc.

Portret cu litere. După vre-o câteva dîle, președintele republicei franceze va primî un cadou original, portretul seu scris, adecă desemnat cu litere scrise de mână. Trăsăturile feței, pĕrul, barba și pupila ochilor vor fi esact figurate prin cuvinte și frase din biografia dlui

Carnot. Primele cuvinte ale acestei biografii se găsesc în partea dreaptă a cărării părului. Hainele, cravata, gulerul și chiar până și nasturii cămășii sunt constituiți din fragmentele diferitelor discursuri pronunțate de președintele republicii. Pe marele cordon, a cărui materie e perfect imitată, se poate citi mesagiul dlui Carnot, când cu numirea sa ca șef al statului. Portretul e între două ramuri de lauri. Pe o ramură, frunzele sunt desemnate cu biografia lui Lazare Carnot; pe cealaltă ramură, frunzele conțin biografia lui Hippolyte Carnot. Desemnul, în mărime de 20 cent. pe 15, conține 62,000 de litere. Autorul portretului, dl Sofer, care se intitulează: Artist în miniatură micrografică, a pus o răbdare de mai bine de petru luni pentru a termina acest cap de operă.

PENTRU DÔMNE TINERE.

Curățirea mânușilor. Pentru a face ca și nou-mânușile de piele de capră, séu de ôie, nimic nu e mai bue decât a udă în apă curată puțină flanelă, a o trece peste puțin săpun făcut praf, apoi a frecă mânușa întinsă pe mână ori pe o scândurică, apoi se frecă cu altă flanelă uscată. În locul săpunului, unii întrebunțeză o mestecătură de lapte și carbonat de sodă. Așă numitele mânuși glacé albe, galbene ori de alte culori se frecă de două ori séu trei ori cu un burete pus mai întâi în zăr, apoi înmuiat cu praf de săpun alb. Așă se repetă de mai multe ori, ingrigind de a se stôrce săpunul care se murdărește. Apoi puneți mânușile bine întinse să se usuce, având grija de a le întinde bine mai înainte de a fi uscate.

Tintură de vanilie. Acest alcoolat, pe care-l poți prepară ori cine singur, este o resursă prețioasă pentru a da miros pe loc ciocolatelor, cremelor, licuorilor, înghețatei, etc. Se comune din: vanilie de calitate bună, o parte, alcool pur, la 36°, șase părți. Vanilia e tăiată bucățele și pisată, se bagă pe urmă într'un vas cu gâtul strîmt, se tórna d'asupra alcoolul și se astupă. Macerația e menținută, opt, de ce zile. Licôrea se strecoră și se pune într'o sticlă.

Mătasa albă nu trebuie spălată decât cu benzină. După spălătură, mătasa arată ca și cum ar fi nouă. — Mătasa colorată se spală în următoarea soluțiune: 10 litri de apă de riu, 1 litru de amoniac și mult săpun. Soluțiunea trebuie să fie rece. Mătasa spălată astfel se face ca nouă.

Pentru a scôte petele de unt-de-lemn. Se scot cu cretă pulverisată, cu talc în pulbere, cu argilă. Talcul în pulbere e ceea ce e mai potrivit pentru stofele de mătase. O cantitate mare pe fiecare petă, hârtie nemânjită d'asupra, și, cu un fier de călcat pe hârtie. Se întrebunțeză chiar următorul metod: Se încăldește petă și hârtia, cu cărbuni aprinși, într'o linguriță de argint, séu de fier.

Când vrem ca apa să fierbă în cel mai scurt timp posibil, luăm o sticlă cu fund subțire, o umplem cu apă și o punem peste jerate. Sticla nu se va sparge decât n'o să fie astupată. De sigur că această procedare n'o întrebunțăm decât când vrem curând un pahar de ceai, de grog, séu de cafea.

SFATURI HIGIENICE.

Celor cari sufer de bôle de inimă, le e interzis să bea bere. Un doctor german, în adevăr, constată

că cel mai mare număr de bolnavi de palpitație e în München, unde se consumă în termen mijlocu câte 365 litri de bere de cap de om. Ômenii cari trăesc cu fabricarea berei trăesc mai puțin decât alți industriași.

In contra căderii părului. În contra căderii premature a părului, iată o mică pomadă, formulată de doctorul Dupuytren. Măduvă de bou 300 gr. Acetat de plumb cristalisat 5 gr. Alcool de 60 gr. 50 gr. Tinct. de cantaride 2 gr. În fiecare séra ungeți-ve părul și veți obține un efect miraculos.

Unghiile rose. Mai multe diare au dat în ultimul timp o rețetă cum să se facă unghiile rose. Eficacitatea acestei recete e foarte problematică. Iată o rețetă foarte bună: Glicerină 10 grame. Magnesie 25 grame. Carmin în praf 0 gr. 50. Amestecați-le până ce obțineți o cremă colorată. Luați apoi cu o periută, dați pe unghii și veți avé un efect din cele mai plăcute.

Récéla e pricinuită la om, mai adesea de frigul dela picior. Trebuie să ne încălțăm bine, nu prea strîns, căci se produce sudore stricătoare. Să căutăm a evita la piciorul nu frigul, ci umezela.

Băi de sare. Aceste băi luate la o temperatură moderată sînt tot de-odată și escitante și fortifiante. Cantitatea sărei ordinare ce necesită o bae, de cinci kilograme. Se tórna sarea în apa încălđită pentru bae, se așteptă până ce soluția va fi complectă, pentru a o turnă apoi în scăldușă.

Călindarul săptămânei.

Diua sêpt.	Călindarul vechiu	Călind. nou	Sôrele
Dumin.	Slabanogulu, Ev. dela Ioan c. 5, gl. 1, inv. 4.	res.	ap.
Duminea	26 Sântul Vasile.	8 Juvenal.	4 33 7 21
Luni	27 Sânt. Simon fr. Dlui.	9 Grigorie Naz.	4 33 7 23
Mărți	28 Cuv. Iason.	10 Gordian.	4 31 7 24
Mercuri	29 Cuv. Memnon.	11 Mamertus.	4 29 7 25
Joi	30 S. Ap. Iacob.	12 Pancratii.	4 27 7 26
Vineri	1 Prof. Eremia.	13 Servati.	4 25 7 27
Sâmbătă	2 Par. Atanaise.	14 Bonifatiu.	4 24 7 26

Proprietar, redactor răspundător și editor:
IOSIF VULCAN.

La începutul sezonului de primăveră!

Cel mai ieftin magazin de haine bărbătești

I. SCHOSSBERGER

hăinărie bărbătească

in Oradea-mare, in edificiul otelului Arborele-verde, lângă cafenea, recomandă

magazinul seu de vestminte pentru *bărbați* și *copii* foarte bogat asortat. Din cele mai fine stofe engleze și franceze de lână, cu croiu bun și cu efectuare promptă.

Din cauza ieftinătății prețurilor concurența e eschisă.

7 (2—4)

Cu stimă

I. Schossberger.

Ne mai pomenit de ieftin